

ת"פ 4710/10 - מדינת ישראל נגד מנגינות גן ארועים (2012) בעמ' חברות, עירית זקס, משה דידי

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 10-15 4710-17 יולי 2017

מדינת ישראל נ' מנגינות גן ארועים (2012)

בעמ' ואח'

לפני כבוד השופט עו' ניר נאוי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. מנגינות גן ארועים (2012) בעמ' חברות

2. עירית זקס

3. משה דידי

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד עפרה אורנשטיין

הנאשמים עצמם וב"כ עו"ד קיפניס

החלטה

כתב האישום והעבירות בהן הורשעו הנאשמים

1. הנאים הורשעו בעקבות הודהתם בעובדות כתוב האישום בעבירה של ביצוע שימוש חריג לא יותר ובניגוד לתוכנית, עבירה על סעיף 204(א) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק"), ולגבי הנאשמים 2 ו - 3 גם לפי סעיף 253 לחוק.

המרקע

2. כמפורט בכתב האישום, המרקע עליים בוצעו העבירות ידועים כגוש 8023 חלקות 34 - 35, מצפון לצומת בני דרור, בדרום מערב אבן יהודה (להלן: "המרקע"), בתחום מרחב התכנון המקומי של הוועדה המקומית לתכנון ולבניה שرونים.

3. חלק מגוש 8023 הוכרז כקרקע חוקלאית ע"י המועצה הארץ לתוכנית ולבנייה מתוקף סמכותה ע"פ סעיף 5 לתוספת הראשונה לחוק ב.פ. 4946 מיום 26.12.00. חלקה 35 כולה בתוך השטח המוכרז. חלק קטן
עמוד 1

מחלקה 34 נמצא אף הוא בתחום השטח המוכרז.

4. על חלקה 34 חלות התוכניות הצ/122/ 6 שפורסמה למתן תוקף ב.פ. 2389 מיום 24.11.77 ועל פיה יעוד המקרקעין הוא חוקלי, ו - הц/1 - הц/126 שפורסמה למתן תוקף ב.פ. 4055 מיום 12.11.92 ועל פיה יעוד המקרקעין הוא חוקלי ותחנת דלק.

5. על חלקה 35 חלות התוכניות הצ/122/ 6 הנ"ל ועל פיה יעוד המקרקעין הוא חוקלי, הц/0 - 1/3 שפורסמה למתן תוקף ב.פ. 4122 מיום 17.6.93 ולפיה יעוד המקרקעין מחסנים חוקלאים; הц/0 - 1/3 שפורסמה למתן תוקף ב.פ. 2888 מיום 31.7.83 ולפיה יעוד המקרקעין הוא בניין משק חוקלי, ו - הц/122 שפורסמה למתן תוקף ב.פ. 2389 מיום 24.11.77 ולפיה יעוד המקרקעין הוא חוקלי.

6. חלקה 34 רשומה בלשכת הרישום על שם שלמה זקס, בעלה לשעבר של הנואשת 2. הנואשת 2 היא הבעלים הלא רשום של מחלוקת חלקה 34 מכוח הסכם שקיבל תוקף של פס"ד.

7. חלקה 35 נמצאת בבעלות פרטית של תושב חוץ.

הנאשמים

8. הנואשת 1 היא חברת בע"מ המאגדת בישראלומי שהפעילה במקרקעין גן אירופים בשם מנגינוט. הנואשים 2 ו-3, הם בני זוג, בעלי מנויות ומנהליה הפעילים של הנואשת 1 בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום.

הסדר הטיעון, ההודעה על כניסה הנואשת 1 להליך פירוק והסכם הנואשים לצו הפסקת שימוש

9. בדין שהתקיים ביום 18.1.2017 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנואשים יודו בעבירות המיחסות להם, והמאשימה מנגד תസכים למתן אורכה לצו הסגירה עד ליום 20.11.2017, ואף תשקל ארכה נוספת אם יציגו הנואשים מסמכים המעידים על שקיידה והתקדמות בהשגת ההיתר.

10. יצוין כי, בדין מיום 20.6.2017 אשר היה קבוע לשימוש הטיעונים לעונש נודע לבית המשפט לראשונה כי נושא של הנואשת 1 הגישה בקשה לפרקיה, וכי צו פירוק אכן ניתן על ידי בית המשפט המחויזי מרכז, ואף מונה לנואשת 1 מנהל מיוחד, הוא עו"ד אליהו עמר.

11. בנסיבות אלה, הסכימו הנואשים 2 ו-3 כי צו הפסקת שימוש במקרקעין אשר ייכנס לתוקף באופן מיידי
עמוד 2

משהchnerה אינה פועלת עוד במרקען, ובהתאם ניתן צו אמרור.

12. עוד יזון כי בנסיבות האמורות הורתי על דחית הטיעונים לעונש בענינה של הנואשת 1 ליום 2.7.2017, על מנת לאפשר למנהל המוחד לטען בשמה.

הଉירות בהן הורשו הנואשים

13. כמתואר בכתב האישום הנואשים עשו שימוש חורג במרקען מאז שנת 2001. מדובר בגין אירועים המשתרע על שטח של כ - 10,000 מ"ר שכלל רחבות בטון בשטח של כ - 2,300 מ"ר, מבנה מרכזי ומטבח בשטח של כ - 1,500 מ"ר שניין לו בדצמבר 1998 היתר בניה לחממה, וחניה מאספלט בשטח של כ - 6,200 מ"ר.

14. כל המבנים הנ"ל פרט למבנה המרכזי, נבנו ללא היתר בניה כדין במועדים שאינם ידועים למאשיה. המבנים כולם בחלוקת 34, מגרש החניה בחלוקת 35.

15. בכתב האישום צוין כי נגד הנואשת 2 ושלמה זקס - בעלה לשעבר, וחברות בבעלותם הוגשו על ידי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה שرونים כתבי אישום בת.פ. 3506/02 ו - 3509/02 בימי"ש השלום בנטניה בגין בניה ושימוש ללא היתר במרקען, אך בית המשפט ביטל במאי 2013 את כתבי האישום מחייבת שהו ניכר בניהול ההליכים לאחר הגשת כתב האישום.

16. לנוכח האמור, ומושם שעבירות השימוש היא עבירה נמכתת, תקופת השימוש המיוחסת לנואשים במסגרת כתב אישום זה היא מיום 25.6.2008 ואילך.

טייעוני הצדדים לעונש

עיקר טענות המאשיה ביחס לנואשים 2 ו- 3

17. לאחר הכרעת הדיון מכרו הנואשים את גן האירועים לחברת אחרת בשם הנימון בע"מ אשר הוקמה בmai 2017, ובכך פעלו בחוסר תום לב לסייע גזר הדיון בטרם ניתן. יש אף לקחת בחשבון את הדחית הרבות והמומשכות בתיק אשר אף הן נעשו בחוסר תום לב, והכול במטרה להמשיך ולהפעיל את גן האירועים.

18. המרקען הם קרכען חקלאי לפ"י תוכניות שלוחות על החלקות האלה, לפי תמ"מ 3/21 מדווח בשטח חקלאי. כפי שניין להתרשם אף מתצלומי האויר [ת/1], גן האירועים נמצא בלב שדות חקלאיים.

19. מדובר בגין איורים המשפטרע על שטח עצום, בן כ - 9,500 מ"ר, כולל מגרש חניה, משטחים מרוצפים ועליהם מבנים רבים כגון מטבח, סככות, פרגولات וכדומה.

20. מגרש החניה כולל מגרש אספלט על אדמה חקלאית אשר משתרע על כ- 6,500 מ"ר המשמש לחניית כל רכב. הנאים הודה בכתב האישום לפיו החניון אمنם נמצא בחלוקת 35 שאינה בבעלותם, אולם אין מחלוקת כי הם אלה המשמשים בה.

21. המבנה המרכזי אשר משמש את הגן הוא בגודל 1,200 מ"ר. מדובר במבנה אשר ניתן לו היתר לחממה, אך הנאים עושים בו שימוש לגן איורים.

22. בשנת 1999 מיד לאחר הקמת הגן, הוגש כתב אישום בגין עבירות הבניה והשימוש נגד הנואמת 2 ובעלה, אשר אליו התווסף אישומים נוספים נגד בעלה. בסופו של דבר הנואמת 2 נמחקה מכתב האישום, ובשנת 2002 ניתן גזר דין נגד בעלה והחברה שבבעלותו, במסגרת הוצאה צווי איסור שימוש וצווי הריסה. הוצאות הוצאה נגד נואמת 2 באופן אישי, אך אין מחלוקת שהיא ידעה על קיומם, והדבר לא הפריע לה המשיך להשתמש במקום.

23. תקופת השימוש המזוהה לנאים בכתב האישום היא משנת 2008, משום שהליך קודם בוטל בשל שיהוי. מדובר ללא פחות מ - 9 שנים של שימוש מסחרי נרחב ביודען בקרקע חקלאית תוך הפקת רוחים נאים של מיליון שקלים בשנה.

24. בשנת 2000 הוגשה בקשה לשינוי יعود מטעם הנאים, אך זו נדחתה בשנת 2004 ע"י הוועדה המחויזת בגיןוק שמדובר באזכור שמיועד לשטח חקלאי נוף כפרי פתוח, אף מטעם זה מדובר בעבירה חמורה, אשרMRI כי הנאים ידעו כי עליהם לחදול מלבצעה, זה מכבר.

25. ב"כ המאשימה בבקשת להטיל על החברה קנס בסך 350,000 ל"נ, ועל כל אחד מהנאימים קנס בסך 125,000 ל"נ. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העיטה לגבי כל אחד מהנאימים 2 ו-3 נע בין 75,000 ל"נ ל-150,000 ל"נ למנהל; כמו כן בבקשת להטיל התchiaיות בסכום דומה על מנת להרטיע.

26. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה מחמירה במקרים של גני איורים, לרבות לפסק הדין בעניין תוויאור [אשר אושר בערעור לבית המשפט המחויז] (ע.פ. 16-01-28054) במסגרתו הוטל קנס בסך 450,000 ל"נ, והתchiaיות של 200,000 ל"נ, בגין מתחם של קפה בר, צימרים וגונ איורים; לגזר הדין בעניין משה אילן אשר אף הוא אושר בערעור (למעט עונש מאסר אשר הומר בעבודות שירות); לגזר הדין בעניינו של רפואי יפתח ולגזר הדין בעניין הגן היירוק (39602-03-12).

27. הנאים הודיעו במיוחס להם וחסכו בכך מזמן היקר של בית המשפט. את טענות ב"כ המאשימה בדבר הדחות יש לדוחות, שכן قولן אושרו ע"י בית המשפט, אך שאין בכך להוות שיקול בגזרת העונש.

28. העבירה בגין הורשעו הנאים הינה עבירה של שימוש חריג, כאשר בעבר לפי הבנתם ניתן להם היתר לשימוש חריג, אף שולם סך של 500,000 ₪ בגין הגשת הבקשה. הנאים עשו ועשויים מאמצים על מנת לקבל את היתר לשימוש חריג, הוגש בקשות ונשכר אדריכל על מנת לשנות את יעוד הקרקע ליעוד המועד לגן אירופים - תוכנית מס' 8-457-0123968 נוהל מבא"ת, אשר נמצא בשלבי תכנון מתקדמים. ב"כ הנאים הפנה לאישור אדריכל [נ/1].

29. ההחלטה אליה הפנה ב"כ המאשימה מתייחסת למקרים שונים בתכליות וחמורים בהרבה מהמקרה דן. כך בתו"ב (צפת) 13642-09-08 שם הוטל קנס של 450,000 ₪ דבר על שמורת טבע, על הפרעה לציבור, על הפרת צו שיפוט; בת"פ (ירושלים) 2012/06 דובר על הפרת צו הריסה שיפוט, על עירוב גורמים עבריים במקום, על כך שלא הבינו חרטה ואף דובר על נאים בעלי הרשעות קוזמות באותו עניין; בחע"מ (ב"ש) 08/1168 דובר על שימוש חריג בהעדר רישיון עסק ועל אף שמדובר בשתי עבירות, ניתן קנס נמוך מהמבוקש ע"י התביעה; גם בעניין אילן משה דובר על הפרת צו שיפוט, ועל נסיבות חמורות נוספות.

30. אשר לטענת ב"כ המאשימה בדבר רוחים גבוהים או כספים שהתקבלו מעצם השימוש החורג, לא רק שלא היו לנאים רוחים, אלא שהנאים ספגו הפסדים כספייםכבדים, והנאים 2 ו-3 שניהם בחובות כבדים. ב"כ המאשימה הפנה לтиיעוד מרשות האכיפה והגביה בדבר חובותיה והגבילותיה של הנאתה 2 [נ/2], ולדף חשבון של הנאם 3 [נ/3].

31. הנאים שיתפו פעולה עם רשות החוק לאור כל הדרך, הגיעו בקשות ואף לקחו אחריות על מעשייהם. הרשות הן שנושאות באחריות על איימוש צווי ההריסה שניתנו נגד נאים אחרים, ואין מקום לקבל את טענות ב"כ המאשימה כי יש להחמיר בעונשם של הנאים אשר לא היו חלק בהליכים הקודמים.

32. זאת ועוד, החברה במסגרת פועלו הנאים הוקמה רק בשנת 2012, וכן אין מקום לייחס לנאים עבירות משנה 2008.

33. סעיף 40 יא' לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי להתחשב במקרים אשר אין קשרו לביצוע העבירה ויש ליתן להם משקל במקרים מסוימים. לא די בכך שהנאים הפסידו כספים רבים, מצבו הרפואי של הנאם הינו רע, מדובר באדם אשר עבר 3 התקפי לב עתיד לעבר נתוח ברגלו בשל חסימת ורידים [לא הוצגו אסמכתאות].

34. ב"כ הנאים הפנייה לפסיקת בית משפט זה בעניין הנאים 6 ו- 7 בת"פ 24701-06-14; לת"פ 2574/07 בעניין "קפה תפוז", וביקשה לגזר על הנאים קנס מינימום ולהתחשב בנסיבותם, הן האישיות והכלכליות והן בשל המאמרים שנעשו על ידם.

דברי הנאשם 3

35. הנאשם 3 פירט את נסיבות חייו, וטען כי הוא עובד מגיל 14; כי השקייע את כל כוחותיו וכיספו בעסק, והגיע למצב שנותר מחוסר כל, בחובות עצומים; כי הוא והנאים 2 בחובות כבדים מאוד, ובמקום נמור מאוד בחיהם.

דברי הנאשם 2

36. הנאשם 2 אף היא סיפה על קשייה הכלכליים, על הייתה מוגבלת באמצעים ונזקקת לעזרתם הכלכלי של הוריה, קשישים בני 90. הנאשם 2 סיפה כי במשך 17 שנה האינה היא ונאים 3, במקום שלמה, ولكن לקחו עוד ועוד הלוואות. הנאשם 2 טענה כי המקום אף פעם לא היה רווחי, וכי לאחר שהוגשה בקשה לפרק את החברה, החלטו לעצור הכלול.

עיקר טענות המאשימה ביחס לנאים 1

37. ב"כ המאשימה בקשה לחזור על טיעוניה ביחס לנאים 2 ו-3. מדובר בשימוש חורג מתמשך לצורך גנאיירועים בקרקע חוקלאית.

38. ב"כ המאשימה הפנייה לפסק הדין בעניינים של הנאים בת"א (ת"א) 48819-05-13 אשר שאל שאלות של כב' השופטת דינה קרת בבית המשפט מחוזי תל אביב, במסגרת נקבע כי הנאים 2 ו-3 הנהלו באופן בלתי תקין בניהולה של הנאשם 1.

39. עוד טענה כי אין להתחשב בהיותה של הנושא 1 בפיוק, ויש להטיל עליה קנס גבוה בהתאם לחומרת העבירה, ואין זה משנה אם תוכל הנאשם 1 לעמוד בו או לאו, והפנייה בעניין זה לעפ"ג (מרכז) 28511-07-15 מדינת ישראל נ' **כיו גרטת גэм בעמ**.

40. כן הפנייה ב"כ המאשימה לתיקון 116 לחוק, אשר עתיד להיכנס לתוקף בחודש אוקטובר, ובמסגרתו מגמת החמרה משמעותית מאוד בעבירות דן. כך למשל בהתאם לתיקון, עבירת שימוש בקרקע חוקלאית מוכרצת היא עבירה בנסיבות חמירות, והקנס אשר ניתן יהיה להטיל בגין עתיד הוא 452,000 ל"נ, בנוסף לקנס יומי על כל יום בו נמשכת העבירה, בסך 2800 ל"נ.

41. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע את מתחם הענישה לנאשمت 1 בין 350,000 ל- 600,000 ל' לפחות, ולהטיל על החברה - הנאשמת 1 - קנס בסך 350,000 ל'.

עיקר טיעוני הנאשמת 1 באמצעות ב"כ המנהל המើוחד

42. נגד הנאשمت 1 הוגש 8 תביעות חוב בסכום כולל של 2,676,537 ל', אולם עדין לא חלף המועד להגשת תביעות חוב, ויתכנו תביעות נוספות. ידוע על תביעת חוב נוספת של סך של כחצי מיליון ל' אשר עתידה להיות מוגשת, ולכשתויג יהיה היקף חובותיה של החברה בסך של כ- 3 מיליון ל'. לחברה אין כל נכסים, המקרקעין אינם בבעלות החברה, ולפיכך מבקש להשיט על החברה קנס מינימלי סמלי בלבד.

43. מי שיביצع את הפעולות המើוחדות בכתב האישום הם הנאשמים 2 ו- 3 והם הרוח החיה מאחוריה הנאשمت 1. יש להתחשב בנושאים אשר אינם קשורים לעבירות ולהטיל קנס סמלי, שאחרת פירוש הדבר כי הנושאים ישאו בו. הטלת קנס מבלי להתחשב בהיותה של החברה בפרק לא ישרת את האינטרס הציבורי, לא יממש אף אחת ממטרות הענישה, ורק יגרום לפסד נוסף לנושאים שאינם קשורים לעבירות כאמור.

44. ב"כ המנהל המើוחד הפנתה לפטיקה התומכת בטענתה כי יש להטיל קנס סמלי, לרבות לפר"ק 400/04 (השופטת גילאור) מיום 21.4.09; ע"פ 9008/01 תורג'מן, ובש"א 8223/05 פ"ר 576 (השופטת גילאור) מיום 20.9.05, שם אושר הסדר טיעון לפיו החברה בפרק תשלום 1 ל', על מנת למנוע מצב בו הקנס יוטל בפועל על קופת הנושאים.

דין

מתחם העונש ההולם

45. כבר נפסק לא אחת כי בתי המשפט מצויים להילחם בתופעה הפסולה של שימוש פסול במרקען שייעודם חקלאי, כאשר המוטיבציה לביצוע עבודות אלה אינה כלכלית. כן, בתי המשפט מצויים להטיל קנסות כבדים אשר יהא בהם כדי לאין את הרוח הטמון בהתנהגות האסורה [ראו למשל רע"פ 2330/09 **נטוטרדמוס נגד הוועדה המקומית של מודיעין** (9.6.2009); רע"פ 1417/12 **אחוזה הברון** נגד מדינת ישראל (24.6.2012) (להלן: "אחוזה הברון").]

46. יובהר כבר עתה, כי איןני יכול לקבל את טענתם של הנאשימים, כי לא פועלו מטעמים כלכליים. אפילו לא היו לנאשימים רוחמים מעצם הפעלת העסק בטענתם, לו היו מפעילים הנאשימים את גן האירועים בהיקפו הנרחב על קרקע שאינה חקלאית, כדי, היו להם בהכרח הוצאות רבות יותר אשר נחסכו מהם ובכך ישנה מוטיבציה כלכלית פסולה אינהרנטית.

47. עסקין בגין איורים אשר פעל על שטח נרחב ביותר בן כ - 10,000 מ"ר אשר ייעודם חקלאי, בתקופה ממושכת מאוד ולפחות במשך 9 שנים, בה הודיעו הנאשמים. בית המשפט העליון חזר פעמי' אחר פעם בפסקתו על החומרה שהפעלת גני איורים על קרקע חקלאית, והביע את מורת רוחו מהתנהלות פסולה זו.

48. בנסיבות אלה וכפי שנקבע, הערכיהם החברתיים שנפגעו הם שלטון החוק, ותכליות התכנון והבניה אשר בבסיסם הגנת הסביבה ושמירה על נכסיו נוף השיכים לציבור כולם. פים לעניינו דברי בית המשפט העליון בראע"פ 1520/01 **שויזר ב' י"ר הוועדה המחויזת לטו"ב**, פ"ד נ(3) 595, בעמ' 607:

"אין להשלים עם הזול בחוקי התכנון ובhallics הנדרשים על-פיהם - זלזול שהפן כמעט לנורמה מקובלת בחברתנו. הגנת הסביבה ושמירה על נכסיו נוף השיכים לציבור הינם ערכיהם חשובים הרואים לכבוד. דיני התכנון נמנים עם הכלים שיצר המחוקק כדי להבטיח את ההגנה על ערכיהם אלה, על-כן, ועקב עצמתם של האינטרסים העומדים מנגד, מצוים מוסדות התכנון למלא את חובתם ולשמש ככלם אל מול הפרות החוק." [ההדגשות שלי - נ.ע.]

49. לענין הענישה הנוגעת הרי שבUberot של שימוש בקרקע ללא היתר ובטעיה מתכנית פוסקים בבית המשפט בדרך כלל קנסות והתחייבות. במקרים בהם הורשו נאשמים בהפעלת גני איורים על קרקע חקלאית פסקו בית המשפט קנסות גבוהים במיוחד.

50. כך למשל בעניין **אחזות הברון** שם הורשו הנאשמים בעבירות בניה ללא היתר ושימוש חריג לגן איורים וכן בהפרת צוים, גזר בית משפט השлом על החברה אשר הפעילה את גן האירוסים קנס בסך 2,000,000 ל"נ. בית המשפט המחויז, אישר את הקנס אשר נגזר על החברה, אך הפחית את הקנס שנגזר על בעל החברה לסך 750 ל"נ או 500 ימי מסר תמורה. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערavo.

51. יוער כי בעניין אחזות הברון מדובר בשימוש נרחב ביותר, ואף בעבירות בנייה, ולא רק בעבירות שימוש, אשר בוצעו תוך פרת צוים, אולם סבורני כי דזוקא את מקרה זה ניתן להשיק לעניינו, שכן אף במקרה דנן מדובר בהפעלת גן איורים על שטח נרחב ביותר. אמןם איני סבור כי הקנסות בעניין אחזות הברון הולמים את המקרה דנן וזאת כי אין עסקין בהפרת צוים ובעבירות בנייה, אולם בפירוש ניתן להתייחס לפסק הדין כמורה ומכוון לעניינו.

52. גם בראע"פ 10571/08 **מדינת ישראל נ' מלכיאל** אשר עסק בהפעלה של גן איורים, נגזר על הנאשם קנס בסך 400,000 ל"נ, וזאת בגין ביצוע עבירות בנייה ושימוש חריג ללא היתר בהיקף נרחב ביותר, תוך הפרת צו הרישה במשך כ- 5 שנים. יוער כי במקרה זה הבהיר בית המשפט העליון כי ניתן לגזר את דין של הנאשם גם בגין המשך ביצוע העבירה לאחר מועד הגשת כתוב האישום. כן יוער כי באופן מקרה התחשב בית המשפט בגילו המבוגר של הנאשם ובמצבו הרפואי.

53. ב"כ המאשימה הפנתה לזרי דין נוספים בהם נגזרו על נאים בעבירות תכנון ובניה קנסות גבוהים. כך הפנתה לתו"ב (צפת) 13642-09-18 **ועדה מקומית לתכנון מרום הגליל נ' תוויאור** (30.11.2015), אשר אושר בע"פ (נץ') 28054-01-16, ובמסגרתו נגזרו על נאם קנס בסך 450,000 ₪ וכן התחייבות בסך 200,000 ₪, בגין שימוש חריג לבית קפה, בתיה הארץ, למגורים, למחסן ועוד, בהיקף של 1,088 מ"ר, וכן שימוש בכביש אספלט באורך 1.5 ק"מ בשמורת טבע.

54. עוד הפנתה לזרי דין בת"פ (ירושלים) 2012 מ"י נ' **משה** (20.11.2008), אשר אף הוא אושר בערעור (למעט עונש המאסר אשר הומר בעבודות שירות), ובמסגרתו נגזר על נאם קנס בסך 500,000 ₪ בגין עבירות בניה שבייצעה הנואם בגן אירופים שהפעיל ללא היתר על קרקע כללאית, ועבירות של אי קיום צו שיפוטי. יוור כי בית המשפט המחויז סבר כי הकנס ראוי אף בהתחשב בנסיבות חייו של הנואם בהיותו מתק"ם מ��צתה הכנסה ואף שהוא כפושט רgel.

55. בהקשרם של פסקי הדין הנ"ל מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשומות 2-3 כי אין דין עבירות השימוש כדין עבירות בניה ועבירת הפרת הצו, וזאת כפי שכבר ציינו לעיל. עם זאת, סבורני כי יש בפסק דין האמורים להשים אף למקורה דין שהינו חמוץ בניסיובי, אף אם אינו עולה כדי חומרתם של מקרים בהם מופרים צוים שיפוטיים ומתקיימות גם עבירות בניה.

56. כאמור, ב"כ הנאשומות 2-3 ביקשה להשיט על הנאים 2-3 קנסות נמוכים אשר יתחשבו בניסיובייהם האישיות והכלכליות, והפנתה לשני גזרי דין של בית משפט זה בת"פ 24701-06-14 בעניין סרנגה ובת"פ 2574/07 בעניין קפה תפוז, במסגרתן, חרף הפרות צוים נגזרו קנסות נמוכים יחסית. כך בעניין סרנגה נגזר קנס בסך 100,000 ₪ על החברה, וקנס בסך של 40,000 ₪ על הנואם, ובעניין "קפה תפוז" נגזר קנס בסך 125,000 ₪ על החברה (בערעור - עפ"א 17773-04-13) וקנס בסך 44,000 ₪ על הנואמת.

57. בהתחשב בכל-Amor לעיל וכפי שקבעתי בגזרי דין קודמים [ראו ת"פ 39772-05-14; ת"פ 1055-06-14; ת"פ 14-06-24701], סבורני כי מתוך הকנס ההולם **לענין עבירות השימוש החורג, הינו קנס הנע בין שרות אלפי ₪ לבין מאות אלפי ₪**, וזאת לאחר שלקחתי בחשבון את השטח בו נעשה השימוש החורג, ומשר זמן השימוש.

עונשת הנאים בתחום המתחרם

58. כאמור, ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה לגבי כל אחד מהנאשומות 2-3 נע בין 75,000 ₪ ל-150,000 ₪ למן היל, וביקשה להטיל על כל אחד מהנאשומים קנס בסך 125,000 ₪. אשר לנואמת 1, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם הענישה בין 250,000 ₪ ל-600,000 ₪ לפחות, ולהטיל עליה קנס בסך 350,000 ₪ תוך הצלמות מהיותה חברה בפרקוק. כמו כן ביקשה להטיל התחייבות בסכום דומה על מנת

להרטייע.

59. כבר עתה ייאמר כי סבורני כי עתירתה של ב"כ המאשימה הינה על הצד הנמור, בשים לב לנسبות המקירה דנן, בהן מדובר בהפעלת גנאיירועים על פני שטח עצום ובתקופה ממושכת מאוד, וזאת בהתחשב בפסקת בית המשפט העליון המחייבת במקרים בהם מופעלים גני איירועים על קרקע חוקלאית.

עונישת הנואשים 2 ו-3 בתוך המתחם

60. באשר לנואשים 2 ו-3 מקובלות עליו טענות ב"כ המאשימה כי מדובר בשימוש מסחרי מובהק להפעלת גנאיירועים בשטח נרחב ביותר בן כ - 10,000 מ"ר, בפרק זמן לא מבוטל בן לפחות 9 שנים, למטרות כלכליות מובהקות.

61. ב"כ הנואשות 2 ו-3 ביקשה כי נלמד גזירה שווה מעניין קפה תפוז ועניין סרנגה אשר נדנו בבית משפט זה, אלא שבענייןיהם אלה, דובר בנסיבות שונות לחלוון מענייננו אנו.

62. כך בעניין קפה תפוז דובר בנואשת בת 62 אם ל-4 ילדים וסבתא ל-6 נכדים, ללא עבר פלילי, אשר היא ובולה היו פרדסנים במשך שנים ארוכות. באותו מקרה, בהעדר מקור פרנסתא אחר, הבטיח לנואשת י"ר המועצה כי יתן לה יותר להקים בית קפה במרקען. לנוכח הבטחתו זו, למדה הנואשת את מקצוע הקונדיטוריה, והקימה בית קפה בשטח של כ - 200 מ"ר. אף בקשה שהגישה הנואשת לוועדה המקומית אושרה. הנואשות באותו מקרה עשו כל שלאל ידן ואף מעבר לכך להכשיר את פעילותן, והנאשת פעלה בתום לב.

63. אין מקרה זה דומה לענייננו, בו לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בגין איירועים על שטח נרחב ביותר, ולא בית קפה מצומצם; בקשה שהגישו הנואשים דכאן נדחתה, ואף על פי כן המשיכו להפעיל את המקום; ואם לא די בכך, ברוי כי הנואשת הייתה מודעת למצוב המשפט או אמורה הייתה לדעת, כאמור, נכון ההליכים הקודמים אשר נוהלו נגד בעלہ לשעבר, ואף נגדה.

64. אשר לעניין סרנגה, שם דובר על שימוש בשטח של כ - 700 מ"ר למשרד, אולם תצוגה, ומחסן לאופניים על מקרקעין שייעודם חצי חוקלאי, אשר השימושים המותרים עליהם היו למגורים ומבנה משק, הרי שהשימוש השם ופסק זמן קצר יחסית לאחר הגשת כתוב האישום, והנאשים העתיקו את מקום העסק ומונעו חשש שהעבירות תchezורנה.

65. אף עניין זה אינו דומה לענייננו, שכן אין להשוות בין אולם תצוגה ומחסן, לבין גנאיירועים. אף היקף השימוש במקרה דנן גדול לאין שיעור, ואין מדובר בנואשים תמי לב אשר הפסיקו את השימוש בסמוך להגשת כתוב

האישום.

66. עם זאת, לקחתי בחשבון כי הן בעניין קפה תפוז והן בעניין סרנגה הורשעו הנאים גם בהפרתם של צוים, בנגד למכרה דין, בו הורשעו הנאים בעבירות השימוש לבדה.

67. כמו כן, אף שהמיאה אסמכאות לעניין רוח כלכלי, אין יכול לקבל את טענת ב"כ הנאים 2 ו-3 כי לא הפיקו רוח כלכלי מהפעלת המקום. מדובר בגין אירועים עצום בשטח של כ-10,000 מ"ר ובר, כי בהפעלת גן אירועים בהיקף האמור ובמשך שנים רבות, לרבות רחבת החניה העצומה על קרקע חקלאית,طمונ חסכו בעלות, אשר רק בו רוח כלכלי.

68. אצין כי את טענתה של ב"כ המיאהה בדבר המכירה הנטענת לחברת הנימון בע"מ, לא ראוי לחת ביחסו, משלא הובאו כל ראיות או אסמכאות לעניין ומילא לא היה זה המקום לבירר סוגיה זו לראשונה במסגרת הטיעונים לעונש.

69. לנוכח כל האמור לעיל, אין בידי לקבל את טענות ב"כ הנאים 2 ו-3 כי הקנס המושת צריך להיות ברף הנמור, וסבירני דווקא כי היה מקום להשיט על הנאים 2 ו-3 עונש ברף הגבהה של המתחם, ואף גבהה מזה שביבקה המיאהה להשיט עליהם. כאמור לעיל, משלא עדמה על כך המיאהה, לא ראוי לעשות כן.

עונשת הנאים 1 ברף התחתון של המתחם על מנת שלא להכיד עם נושא

70. אשר לנאים 1, בבקשת ב"כ המיאהה לקבוע את מתחם ענישה בין 250,000 ל- 600,000 ל"י לפחות, ולהטיל עליה קנס בסך 350,000 ל"י, תוך התעלמות מהיותה חברה בפרק.

71. ב"כ המנהל המייחד מנגד, בבקשת על החברה קנס מינימלי סמלי בלבד, שכן מי שביצע את הפעולות המיותה בכתב האישום הם הנאים 2 ו-3, והשתתפותו של קנס גבוה על הנאים 1 רק יגרום לפסד נוסף לנושאים שאינם קשורים לעבירות כאמור.

72. בرع"פ 9008/01 **מדינת ישראל נ' א.מ. תורגמן בע"מ, נז(5) 799 (2003)**, אליו הפנהה ב"כ הנאים דווקא, קבע בית המשפט העליון כי אף שהפגיעה בנושאים היא שיקול שאין להתעלם ממנו, היא אינה בעלת משקל מכריע:

**"הפגיעה הצפואה בנושאים הנגזרת מקיים ההליך הפלילי נגד החברה הינה
שיקול שאין להתעלם ממנו, אולם כאשר מעמידים שיקול זה, כשהוא
עמוד 11**

לעצמם, כנגד האינטרס הציבורי הכללי בקיומו של היליך פלילי כנגד החברה,
אין לייחס לו משקל מכריע. [שם, בעמ' 812, הדגשות שלי -ג.ע.]

73. עוד קבע בית המשפט העליון כי מדובר בשיקול אשר "סביר להניח" לקחתו בחשבון במכלול השיקולים בבחינת גובה הקנס:

"עם זאת סביר להניח כי בבוא בית-המשפט לגור את דינה של חברה בפירוק הוא ימתחשב במכלול שיקוליו גם במצבה הכספי ובהשפעה העוללה להיות לגובה הקנס שיטול על החברה, על ציבור הנושאים ועל היקף נכסיו החברה העומדים לחלוקת בפירוק". [שם, בעמ' 812, הדגשות שלי -ג.ע.]

74. בעניין עפ"ג (מרכז) 15-07-28511 מדינת ישראל נ' **כיו"ג גרסת גזם בע"מ**, אליו הפנתה המאשימה, הבahir בית המשפט המחויז כי הליכי חדלות פירעון כשלעצמם אינם מצדיקים שלא להטיל קנס. בין השאר התייחס בית המשפט לאפשרות של שימוש לרעה בהליכים כדי להימנע מתשלום קנס, ולכך כאשר מדובר בעבירות חמורות, במסגרתן הופקה תועלת כלכלית, נדרש ענישה כספית מרתיעה.

75. שני פסקי הדין הנוספים אליהם הפנתה ב"כ המנהל המיויחד אינם רלוונטיים לעניינו כלל ועיקר. פסק הדין בעניין פש"ר 576/02 אינו רלוונטי לעניינו, שכן שם הסכימה המאשימה להטלתו של הקנס בסך 1 ל"נ, וזאת במטרה לחסוך מקופת הפירוק ניהול הליכים פליליים בגין אי הגשתם במועד של דוחו"ת מס הכנסה ומע"מ. באותו מקרה דחה בית המשפט את התנגדותו להסדר של אחד ממנהלי החברה, בטרם נכנסה להיליך הפירוק, והתייחס לשיקול דעתה של המפרקת.

76. אף פר"ק 300/04 אליו הפנתה ב"כ המנהל המיויחד אינם רלוונטיים כלל לעניינו, ועסק בבקשת מפרקן חברה בפирוק לחיבב את הוועדה המקומית לתוב"ב לשלם את הסכומים שנפסקו לחובת החברה. באותו מקרה דחה בית המשפט את טענת הוועדה המקומית כי על המפרקנים להגיש תביעה אשר תאפשר לה להעלות טענות קיזוז בגין קנסות אשר טרם נגזרו על החברה. ברוי כי אף למקרה זה אין כל השלכה על עניינו.

77. לאחר ש שקלתי את טענות הצדדים בעניין זה, סבורני כי אין להיעתר לבקשת ב"כ המנהל המיויחד לפסיקה של קנס סמלי בלבד, שכן עסקנן בעבירות חמורות אשר בוצעו בתקופה ממושכת. עם זאת, כן ראוי להתחשב בהיותה של החברה בפирוק, ולגוזר על החברה קנס ברף הנמוך של המתחם.

78. לנוכח כל האמור, לאחר ש שקלתי את טענות הצדדים וכן עינתי בפסקה אותה הגיעו הצדדים, לרבות בכל

הקשר לעונשים אשר הוטלו על נאים באותו מתחם, מצאתי לגוזר על הנאים עונש בתוך המתחם ההולם אשר נקבע לעיל, תוך שנתי דגש לאופים וטיבם של המקarakען כאמור; לפיכך אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

על הנואמת 1

79. קנס כספי בסך 50,000 ₪. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כשהראשון לא יאוחר מיום 1.9.2017 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן;

על הנואמת 2

80. קנס כספי בסך 125,000 ₪ או 85 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב - 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כשהראשון לא יאוחר מיום 1.9.2017 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד מהתשלומים יעמיד את מלאה היתרה לפירעון מיד;

81. הנואמת תחתום על התcheinות על סך 200,000 ₪, לפיה ימנע מלעבור עבירות בהן הורשעה למשך 24 חודשים מהיום.התcheinות תחתם היום שם לא כן תיאסר הנואמת למשך 14 יום.

על הנאשם 3

82. קנס כספי בגין שתי העבירות בסך 125,000 ₪ או 85 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב - 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כשהראשון לא יאוחר מיום 1.9.2017 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד מהתשלומים יעמיד את מלאה היתרה לפירעון מיד;

83. הנאשם יחתום על התcheinות על סך 200,000 ₪, לפיה ימנע מלעבור עבירות בהן הורשע למשך 24 חודשים מהיום.התcheinות תחתם היום שם לא כן יאסר הנאשם למשך 14 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג تموز תשע"ז, 17/07/2017 במעמד הנוכחים.

עו"ד ניר נאוי , שופט

הוקולד על ידינואהלו'